Recensie: Glastonbury Festival 2024 ****1/2

Glastonbury UK
zondag 30 juni 2024

foto © Anna Barclay

Recensie:
Tijdens Glastonbury Festival 2024 mochten de laarzen ingepakt blijven. Want ook deze editie was een droge. Geen moddereditie dus - de laatste dateert alweer van 2016 - wel hier en daar wat stof dat zich een weg vond in onze neusgaten. Het festival in Somerset zit overduidelijk in een overgangsfase waarbij co-organisatrice Emily Eavis steeds meer en duidelijker haar eigen klemtonen lijkt te leggen, andere dan die haar vader Michael vroeger legde.

(lees steeds verder onder de video)
K-pop vs. nostalgie pop
Veel is er geschreven de jongste weken over de eclectische line up van deze editie. Glastonbury Festival zou dit jaar nog breder zijn gegaan dan vroeger qua programmatie. Er wordt dan voornamelijk gewezen naar de Pyramid stage, the Other Stage en het ondertussen twee jaar jonge Woodsies waar vooral rock geprogrammeerd werd.
SEVENTEEN - SOS

Laten we echter niet vergeten dat Glastonbury Festival meer dan een muziekfestival is. Er is altijd plaats geweest voor nieuw talent, daarnaast zijn er om en bij de 100 podia op een terrein van maar liefst zo'n 1.000 hectaren, met dj's, rock-, pop- artiesten, zij die het liever als singer-songwriter akoestisch houden enz. Maar het klopt wel dat Glastonbury Festival voor het eerst een K-pop headliner wist te strikken op de openingsdag van de Pyramid stage. Daar kon je tussen kwart voor drie en kwart voor vier in de namiddag de dertienkoppige Zuid-Koreaanse boyband Seventeen die zelf mee hun nummers schrijven en vorig jaar alleen al goed waren voor 10 miljoen verkochte albums, checken. Met Arrivals krijgt Glastonbury Festival sinds dit jaar trouwens een podium dat zich op Zuid-Aziatische acts focust.
SEVENTEEN - MAESTRO

Toegegeven, erg veel volk trok Seventeen niet naar het hoofdpodium van Glastonbury Festival. Er was ruimte over. Maar dat zou straks wel eens verleden tijd kunnen zijn want hoe strak klonk hun sound? En hoe geweldig was het om ze met dertien synchrone choreo's te zien uitvoeren? Plus, de zang was daarenboven nog eens zeer goed ook. Hun stemmen blendden perfect, hoewel er ook een nummer was dat we maar door twee leden te horen kregen.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Toch stelden we vast dat naarmate de set vorderde er steeds meer Glastogoers – terecht – overstag gingen. Seventeen bleek niet alleen bijzonder dankbaar maar zei ook dat ze ondanks het cultuur- en taalverschil wel willen connecteren met ons. En dat lukte door songs te brengen die voornamelijk over de liefde gingen zoals opener 'Ready to love' of 'Rock with you', waarbij de dertien zich verspreidden over de ganse breedte van het podium en ook de rechter en linker vleugels gebruikten.

Tijdens '2 minus 1' zou je onder andere denken dat Simon Cowell, die van 1D en '…got talent' achter de formule zit, Zo vertrouwd en dus voldoende Westers ook klinkt Seventeens sound! En die dertien jongens zien er nog eens goed uit ook. Of er een filter zat op de beelden die geprojecteerd werden op de grote schermen vroegen we ons op een bepaald moment zelfs af. Nee dus. Zo egaal kan een mannenhuid dus ook zijn …

Moeiteloos sprak een van de zangers zijn kopstem aan in 'Cheers to youth', dat lekker begeleid werd door een heerlijke baspartij. Kijk, dit nummer werkte zo aanstekelijk dat de fans in geen tijd begonnen mee te zwaaien. Al bij het queuen voor de festivalpoorten open gingen, viel ons op hoe uitgelaten de sfeer toen al was onder de festivalgangers. De vibe was van begin tot einde uitermate optimistisch, iedereen lachte en amuseerde zich ten volle.

Met 'Headliner' toverde Seventeen een ballad uit hun hoed die het publiek maar al te graag mee in de handen klapte. Helemaal opjutten deden de dertien het publiek tijdens hun afsluiter 'Very nice' waarbij zij 'Aju' - wat Zuid-Koreaans is voor 'nice' riepen - het publiek antwoordde met 'Nice' en er een van de bandleden even in de frontstage dook zodat een jong meisje het zou nazingen.

Avril Lavigne - Sk8er Boi

Wat hebben Avril Lavigne en Sugababes met elkaar gemeen? Beide acts haalden moeiteloos een overvol terrein waardoor de organisatie moest communiceren aan de festivalgangers om andere plannen te maken mochten zij nog onderweg zijn naar respectievelijk The Other Stage of West Holts.

Avril Lavigne - I'm with you

Vrouwenrechten en equality

Guilty pleasures blijven deel uitmaken van de programmatie van Glastonbury Festival met dit jaar onmiskenbaar Cyndi Lauper en Shania Twain als dé uitschieters.

Sugababes – Freak like me

Cindy Lauper, die op haar eenenzeventigste aan haar afscheidstour begonnen is, kennen we van haar grootste hit 'Girls just wanna have fun'. En laat dat nu net zijn waar Glastonbury Festival 2024 meer dan ooit leek om te draaien. Om een veilige omgeving te creëren voor de dames maar ook voor de queer community. Female urinals, gescheiden douches tussen mannen en vrouwen, gratis maandverband, condooms of tampons aan de infostanden … het zijn enkele zaken die al vroeg in het oog sprongen en ongetwijfeld tegemoet komen aan een bepaalde vraag van sommige festivalgangsters.

Live bleek Cindy Laupers prestatie en vooral haar zangstem een stuk zwakker dan de boodschap voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen die ze meegebracht had naar de Pyramid stage van Glastonbury Festival, een boodschap die ze hierbij meteen ook stuurde naar de wereldleiders.

De kranige dame bleek een gevecht aan te gaan met een zilverkleurige broek die dreigde af te zakken, maar het waren vooral de fans voor het podium die haar concert helemaal naar zich toe moesten zien te trekken. Omwille van de zwakke zang van de headliner, maakten de Glastogoers van het concert dan maar één groot meezingmoment, of beter, het publiek leek net als bij Lionel Richie en Diana Ross de voorbije jaren dé

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

headliner te zijn tijdens deze set en centraal te komen staan.
Cyndi Lauper - Time After Time

Lauper zei ons - mochten we ons afvragen of ze nog steeds 'een wanker' is – om dat antwoord terug te vinden in de tweede song van haar optreden: het seksueel getinte 'She Bop' dat over masturbatie gaat.
In 'I drove all night' toonde ze dat ze nog wel een hoge noot kan halen, maar de krachtige stem die deze song vereist, daarover beschikt ze gewoon niet (meer). Zelfde verhaal voor 'Time after time' waar de toeschouwers de lead zang voor hun rekening leken te nemen terwijl er in de brandende zon hier en daar een strandbal de lucht in ging en we onder andere op een vlag het leuke woordspelletje 'I'm sexy and I mow it' lazen.
Cyndi Lauper – I Drove All Night

Cindy Lauper wenste ons een Happy pride voor diegenen die deze dag vierden en zong 'Change of heart' waarvan ze destijds de videoclip inblikte op Trafalgar Square in Londen. Sterk beeld leverde Cindy Laupers vuist op die ze in de lucht stak tijdens 'True colors' dat zo waar de sfeer van een protestlied meekreeg op die manier toen ze 'Don't be afraid' zong. Hoedanook was dit hét perfecte nummer voor de pride. Ook recent werk haalde ze trouwens boven, hier in de vorm van de pianoballad 'Not My Father's Son' uit de West End musical Kinky Boots waar ze elf jaar geleden mee aan schreef.
Shania Twain - Man! I Feel Like a Woman!
Zeggen dat vrouwenrechten en gelijkwaardigheid een van de hoofdthema's van deze editie van Glastonbury Festival was, is een understatement. Hoewel we een bride to be in de pit ontwaarden, stelde Paloma Faith onomwonden dat ze verdriet zou ophemelen tijdens haar optreden. Ze is nu een single mama en droeg 'Bad woman' op aan al haar lotgenoten in het publiek. Ze adviseerde de vrouwen om te stoppen met het brave meisje te spelen terwijl mannen zich toch meer denken te mogen permitteren. 'Picking up the pieces' was nog zo'n song over een 'rubbish ex' volgens haar. Net als Chris Martin, vond Faith dat ze wel wat medische steun kon gebruiken voor haar stem, en ook zij koos dus om een spray voor haar keel te gebruiken. 'Make your own kind of music' werd danig meegezwaaid. Maar vooral haar Amy Winehouse-cover 'Back to black' dat ze kort bracht en opdroeg aan de overleden zangeres daaraan toevoegend 'I love you Amy. You are here in spirit' was verdomd straf.
En een song als 'Sweatpants' kreeg met een toekomstige bruid in onze buurt (met witte sluier en lint) absoluut een extra (donkere) betekenis. Overeenkomsten vinden, is moeilijk vond de zangeres vervolgens en ze gaf mannen daarbij de tip dat als een vrouw steeds hetzelfde herhaalt die job gewoon moet gebeuren (in het huishouden).
Dat het prideweekend was in het VK, vierde de zangeres met het heerlijke door basdrum begeleide 'Cry on the dancefloor' dat volgde op 'Can't rely on you'. Dat drum 'n bass helemaal terug van nooit echt helemaal weggeweest was, toonde ze in het voor Sigma ingezongen 'Changing'. Voor de toekomstige bruid in het publiek of andere toeschouwers die misschien de boodschap nog niet begrepen hadden, deed Faith er met plezier een schep bovenop met afsluiter 'Ony love can hurt like this' waarna ze een volgende afspraak met het festivalpubliek van Glastonbury maakte: tot over de volgende 8 jaar!
Catharsis
"OMG! This is so unreal!" horen we enkele dames achter ons in de pit bij het optreden van Shania Twain stellen. Profetische woorden zouden het zijn, want dit concert gold onmiskenbaar als dé catharsis (vergelijkbaar met Olivia Rodrigo's 'Fuck you' dat ze twee jaar geleden aan The Other Stage zong met Lily

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Allen, maar dan in het kwadraat qua impact). Toen 'Man! I feel like a woman!' op het einde van de set ingezet werd, gingen de dames op de schouders van andere festivalgangers zitten, en kwam er een ongeziene energie vrij die ons gewoon uit onze sokken blies. Wat. Een. Sfeer! Maar vooral: wat een boodschap, én een moment waar alles perfect samenvalt.

Niet dat de 58-jarige Canadese zangeres die in 1997 wereldwijd doorbrak en verbaasd was dat ze 27 jaar later nog steeds meetelt, goed bij stem was op Glastonbury Festival. Ze klonk behoorlijk hees, zong niet zelden wat vlak, laag en ja zelfs nu en dan ook wat zagerig, en daardoor kwam er meermaals wel eens een noot onzuiver door. Maar zoals dat gaat met het teatime-slot op zondag, zijn het dan de toeschouwers die de nummers karaokegewijs van begin tot einde dermate meezingen, dat het vooral die interactie, die vibe zo'n optreden heel speciaal maakt net als vaststellen hoe veel moeite ook nu weer de festivalgangers staken om zich in het thema uit te dossen.

Kledingstukken in luipaardmotief of roze, (cowboy)hoeden, tot zelfs een blonde vrouw die als lookalike van Shania kon doorgaan, en op de schouders van haar vriend zat die ze een masker van een paardenhoofd had opgezet, kregen we onder andere te zien. Veel gekker dan dit kan je je het toch zelf niet inbeelden, toch? Onze originaliteitsprijs gaat dan ook naar dit duo.

Shania Twain had haar entree alvast niet gemist want ze startte zo waar haar zondagmiddagconcert met 'That don't impress me much' waarbij de security en enkele toeschouwers die de choreo (nog) kenden een flashmob startten. Meteen was het volgelopen terrein danig onder de indruk en barstte het feest los. 'This is wild!' zei de zangeres en niet veel later deed ze figuurlijk haar hoedje voor ons af, bedankte ze dat ze deel mocht uitmaken van onze community dat als een waar privilege voor haar aanvoelde, een 'once in a lifetime-experience' die zij (en toegegeven ook wij) nog lang zullen herinneren. Een life changing moment dus dat ze met 'From this moment on' ook muzikaal kracht bij zette.

'You're still the one' dat ze begeleidde op akoestische gitaar, zong iedereen fraai mee, waarna de band, met live strijkers en drums het klankbedje helemaal spreidden. Twain mocht dan wel geen showelementen zoals Coldplay uit haar hoed toveren. Dat bleek volgens sommigen ook niet nodig. Zij begonnen spontaan bellen te blazen in de pit wat de magie van het moment accentueerde.

Nergens komen de behoeften van leden van de queergemeenschap en vrouwen het meest aan bod dan aan de cabaret- en circuszone van het festival. Want ook dat is er op Glastonbury naast een stek voor kinderen, zelfs een cinema waar je onder andere actrice Florence Pugh 'Dune 2' kon zien inleiden met een Q&A, net als Cate Blanchett die 'I'm not there' inleidde in Pilton Palais. Andere acteurs kozen om voor de gelegenheid achter de mengtafel te gaan staan als dj. Idris Elba deed dat 's zaterdags aan de Stonebridge bar tussen half drie en half vier 's nachts en kon je ook aan de West Holts stage op zondag het publiek horen toespreken. Russel Crowe ging voor een indoor garden party op de Accoustic stage op een menselijker uur, tussen half zeven en half acht. En Janelle Monaé? Die stond al heel lang op ons verlanglijstje om ze live eens aan het werk te zien. Wie ons kent, weet dat we slow burning wel genegen zijn. Ook nu leek dat best wel een goeie keuze. Lang genoeg de boot afhouden tot de goesting te groot wordt dus. En wat had ons verlangen zo'n grote proporties gekregen dat we tegen de massa in gingen (die voor het gelijktijdige slot van Avril Lavigne kozen aan The Other Stage).

Janelle Monaé - Lipstick Lover

Kiezen voor Janelle Monaé, daar hebben we achteraf helemaal geen spijt van. Integendeel, want Janelle Monaé zette wat ons betreft het meest complete en eclectische concert dat we dit jaar zagen op Glastonbury Festival. Niet alleen omdat onder andere die 'We do what the fuck we wanna do' als bijzonder vrijgevochten las, zo had ze lak aan het opgelegde einduur, startte ze later, toonde ze haar linkerborst even tijdens 'Yoga'

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

en droeg ze tijdens 'Pynk' haar iconische vaginabroek terwijl ze in 'Django Jane' haar vrouwelijk geslachtdeel bezong: 'And we gon' start a motherfuckin' pussy riot or we gon' have to put 'em on a pussy diet' en 'Let the vagina have a monologue'.

Bij 'Champagne shit' hief ze het glas omdat het pride-weekend was in het VK. 'Haast je en leef!' zei ze 'want de wereld kan zonder je het beseft buiten je raam aan het eindigen zijn.' Aan seks geen gebrek tijdens de choreo's van dit concert. Zo refereerde ze er expliciet naar in de moves met haar twee danseressen, plaatste ze wijs-en middelvinger ook tegen haar lippen terwijl ze haar tong uitstak, twerkte ze en vooral, ging ze niet zelden sensueel liggen op het podium of zette ze zich op de showtrap.

Groen

Glastonbury Festival blijft niet alleen vernieuwen, ook houdt het de vinger zelf aan de pols van haar ecologische voetafdruk. Om de zoveel jaar skipt het een editie, de volgende keer zal in 2026 zijn bevestigde Emily in de jongste editie van het vier bladzijden tellend 'Glastonbury Free press' festivalkrantje zodat het terrein even op haar positieven kan komen. Verder verbiedt Glastonbury Festival dit jaar de verkoop van plastic flesjes op het festivalterrein. Frisdrank en zo vind je er dus enkel in blik al worden de bezoekers vooral aangeraden om hun drinkbussen te vullen aan de vele drankfonteinen.

Ontdekken

Glastonbury Festival is zó groot dat zelfs al ben je er voor de vierde keer nog steeds locaties ontdekt. Zo is er bij de Woodsies tent (de vroegere John Peel stage) een stukje groen waar je tussen kan lopen. Tussen de bomen vind je enkele uitkijkpunten. Het geheel is met houten bruggen met elkaar verbonden op enkele meters hoogte. Zo krijg je zicht op de vijvers die behoorlijk diep zijn. s' Avonds is deze plek magisch verlicht en kan je er ook artiesten ontdekken. Wie van hits houdt en jukeboxes, komt helemaal aan zijn trekken aan de circus area. Hypersnelle dress changes zien we het duo van The JukeBoxes (Bootworks Theatre Company) uitvoeren terwijl ze bijzonder korte fragmenten van klassiekers brengen: van Queen over ABBA, Elton John en Kiki Dee, David Bowie en meer.

Banksy

Immigratie is nog zo'n thema dat Glastonbury Festival erg genegen is. Daarvoor creëerde het zelfs voor het eerst een eigen zone, Terminal 1 dat de inspiratie vond bij een oude terminal van Heathrow inclusief bagagebelt net voor het dj podium. Je vindt het dichtbij Carhenge, een replica van Stonehenge door 24 oude auto's, een installatie die verwijst naar het Stonehenge Free Festival dat vroeger daar plaatsvond tot de Battle of the Beanfield in 1985 toen de auto's en de toeschouwers er door restrictieve ordehandhavers niet geraakten.

Er wordt stevig gefluisterd dat Terminal 1 Banksy's signatuur heeft. De festivalgangers beleven daar trouwens hoe een migratieprocedure tegenwoordig in zijn werk gaat, en welke (soms knap wel moeilijke) vragen de administratie hen voorschotelt. Zo'n beleving dat als een grote aanklacht leest, daar was duidelijk veel vraag naar. Want telkens we er voorbij kwamen stond er een rij geïnteresseerden aan te schuiven tot het hun beurt was. Tijdens de set van IDLES op vrijdagavond passeerde trouwens een rubberen bootje met vluchtelingen in opblaasbare vorm erin. Dat is onmiskenbaar een werkstuk van Banksy die eerder al op Gastonbury Festival zijn werk toonde.

Hawk Tuah

De droneshow waarin we onder andere het Glastonburylogo en vredesteken te zien kregen, had veel weg van de nog steeds adembenemende jongleeract met lichtgevende kegels en staven die we Feeding the fish net als vorig jaar zagen doen. Cirque du vulgar sloot de eerste avond in de big top af net als vorig jaar door grotendeels hetzelfde te tonen.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Heerlijk vonden we de act van het sexy dienstmeisje dat in een lade van een bureau een dildo vindt, het kleeft op het bureau, het publiek in de waan laat of ze er nu anaal of vaginaal mee zal spelen om uiteindelijk tot ieders verrassing contortiongewijs haar rug naar achteren te buigen om zo het ding in haar mond te steken terwijl we in de geluidsmix de 23-jarige Hailey Welch, dé internethype van het moment, te horen krijgen wanneer die het lekker vulgaire maar zo aanstekelijke want spontane: 'You just have to hawk tuah and spit on that thang.' zegt. Ge-wel-dig.

Hilarisch was dan weer de queeract van Ariel die een stoute versie van 'Part of this world' bracht. 'Dildos and butt plugs I've got plenty', 'I wanna be were the fit man are' klonk het onder andere en op het einde 'Where are the handcuffs and the chains. Out of this circus. Wish I could be a king George Clooney!' Tussen de acts door was er de fijne presentatie die het publiek links 'ooh' en rechts 'aah' liet kreunen om ons vervolgens samen tot de climax 'yeah' te laten komen. 'I feel fulfilled' klonk het nadien wat meteen het collectieve gevoel samenvatte.

'Hawk tuah' zagen we trouwens op enkele vlaggen aan de grote podia. Een keer gewoon de quote op zich, een andere keer zagen we een portret van Hailey Welch met daarbij de tekst 'Looking for a man in finance' terwijl een ander ironisch statement van een toeschouwer dan weer stelde 'Forever in our hearts' met een zwart wit foto van het meisje.

United queendom stond voor het eerst in de big top van Glastonbury Festival, dat zich sterk maakt de grootste concentratie aan circusacts te tonen op een en dezelfde plek in het land. Op Carly Rae Jepsens 'Call me maybe' en Blondies 'Call me' deelde de presentatrice kaartjes uit want ze bleek nog single in Londen en in sommige andere internationale steden vond ze geen 35-plusser om te daten. 'Ik ben uitgespeeld op Tinder, heb alle levels bereikt tot het einde, en ook die van de grote lukte.' zei ze. Verder vertelde ze dat ze het gehad heeft met al die wankers, ze op zoek is naar een gescheiden man of vrouw ondertussen en tot het besef is gekomen dat witte wijn niet altijd het antwoord biedt om daarna George Michaels 'Faster love' te zingen tijdens een hoepelact in de nok.

Valentine ging dan weer met haar op Madonna's geïnspireerde punt bh met luipaardmotief de lucht in een kooi in terwijl ze tijdens haar act stripte. Ook de mannen zouden trouwens tot groot jolijt van de vrouwen hun blote basten tonen. Gekir, gegil, applaus enz. hoorden we voor James Gill wanneer die aan de ketting met zijn meesteres verscheen terwijl de presentatrice 'Bad guy' van Billie Eilish zong in een geweldige mash up met Benny Benassi's 'Satisfaction'. Eerder wist James al menig vrouwenhart sneller te doen slaan tijdens een sensuele act met het cyr wheel waarbij ie refereerde naar seksuele handelingen. Het summum van de show werd een campy act tussen twee matrozen aan twee aerial straps die met een visnet met elkaar verbonden waren. Een van de twee zette ondersteboven onder andere zijn hand op het hoofd van de andere terwijl de scène samen met de muziek versnelde.

Eerder die avond zagen we Duo Santus op een fiets acrobatie doen (waarbij zij op zijn schouder gaat), op eenwielers, groot en klein, en zelfs een mini fietsje. En Charlie Bicknell? Die kroop in een grote blauwe ballon op de tonen van Queens 'Don't stop me now'. Na een tijdje kwam haar hoofd tevoorschijn en daarna leek het alsof ze die ballon als kledingstuk aanhad tot die ontplofte en er glitters de lucht in vlogen. Het verrassingseffect, de climax van deze act werd dan ook bijzonder gesmaakt net als de romantische klassieke luchtacrobatie tussen Eloise en Jack aan de aerial silk.

Maar net als vorig jaar bleek er ook in het publiek wel wat talent te zitten. Zo slaagde Casper erin om een Rubik's kubuspuzzel binnen de minuut af te werken en bleek het jonge meisje Bo een gymnaste in spe om in het oog te houden. 'Als je valt, ga je me dan aanklagen?' vroeg de presentatrice die de aanwezigen erop attent maakte dat alle kinderen vrijwillig hun ding kwamen doen tussen de acts door en dus niet onder

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

contract stonden. Het meisje begreep de humor in de vraag niet, maar deed haar ding toch maar. Om kort te gaan, onze verwachtingen waren dus al de eerste avond meteen fulfilled. We zouden bijna vergeten dat Jay Rawlings in de circustent voor een wereldrecord ging door 101 toiletrollen op zijn hoofd te laten balanceren. Ridicuul? Uiteraard.

Tijdens een zeven minuten durende stilte zagen we op vrijdagavond de Servische performancekunstenares Marina Abramovic haar wit kleed in een vredesteken tonen aan de wereld. Met deze actie die ze net voor PJ Harvey's set begon aan de Pyramid stage wou ze de toeschouwers een reflectiemoment gunnen over de staat waarin onze wereld op dit moment verkeert.

Onvoorzien

Als je op een festival als Glastonbury bent, hou je best voldoende ruimte om zaken te ontdekken, en plan je je dag niet van begin tot einde. Hooguit leg je een paar dingen vast, maar laat je je verder meevoeren op de culturele stroom die je tegemoet komt. Zo ontdekten we een uitstekende set van Olivia Dean op de Pyramid stage. De zangeres droeg een topje in de vorm van een rood hart dat zo uit Moulin Rouge de musical leek te komen. Maar erbinnen was een zwart-witfoto van haar grootmoeder te zien. Dat was voor ze 'Ready to die' aanvatte. De zangeres kon even haar emoties niet bedwingen. Wij onthouden haar naam en volgen haar verder.

Olivia Dean - Time

Een andere artiest aan het hoofdpodium die niet op onze to do lijst stond, maar dat wel werd omdat de Glastonbury Free press (een krantje dat ter plaatse aan het circuspodium gedrukt wordt op een Heidelberg drukpers uit 1957 die 7 ton weegt) inzoomde op deze artiest. Wat waren we blij dat we dit bijzonder vocaal sterk optreden in het zonnetje, liggend in het gras op vrijdagmiddag mochten meemaken! 'I'll sail this ship alone' en 'Song for Whoever' van The Beautiful South, waar Heaton deel van uitmaakte, werden fraai meegezongen terwijl de kopers lekker mochten doorklinken. De eerste verrassing van Glastonbury Festival die we meemaakten was toen Paul Heaton Norman Cook op het podium uitnodigde. Cook was er omdat ie geprogrammeerd was als Fatboy Slim, maar maakte in 1968 al deel uit van een boyband met Paul: The Housemartins. 'Happy Hour' zongen ze samen terwijl we er ook buisklokken in hoorden die refereerden naar de kerk.

Paul Heaton - Happy Hour (feat. Norman Cook)

'Welcome to Heatongrad' stond er de ganse tijd geprojecteerd op het ledscherm achter de artiest die zei dat ie een goede relatie heeft met de tv en zich zou houden aan de afspraak om niet te vloeken. Hij zei dat het publiek dat wel mocht, en dat deed het dan ook door 'Don't marry her, fuck me' in plaats van 'but me' te zingen.

De versnelling van het folky 'Heatongrad' werkte dan weer in geen tijd en deed de ambiance nog meer stijgen. Trompet en Pauls eigen mondharmonica bepaalden dan weer de prachtige sound van 'Rotterdam (Or Anywhere)'. Maar het beste hield ie helemaal voor het einde. Een weergaloos meerstemmig a capella gebracht 'Caravan of love' waarbij ie de toeschouwers en de kijkers van de BBC thuis vroeg om aan dit lied te denken wanneer men donderdag gaat stemmen.

Brave verjaardag

Kasabian - Fire

Wie na Heatons weergaloze optreden ook nog een glimp van de Sugababes (die wij vorig jaar op BST Hyde Park zagen) wou opvangen was eraan voor de moeite omdat de zaak er gewoon vol zat. Op zaterdagavond

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

werd Kasabian dan weer de verrassingsact in de viermasttent Woodsies. Meer dan een half uur vooraf was er geen doorkomen meer aan. Het idee om er even te passeren tussen de sets van Keane en Camila Cabello hielden we dus al snel voor bekeken.

Sugababes - Push The Button

Keane heeft dit jaar iets te vieren. Hun debuutplaat 'Hopes and Fears' verscheen namelijk exact 20 jaar geleden wat hen meteen ook een spot opleverde op het beste festival ter wereld, toen stonden ze op The Other Stage. De band vroeg iedereen om mee in de handen te klappen, te dansen, mee te zingen, en je arm rond de schouders van wie er naast je staat te leggen. Frontman Tom Chaplin paste voor de gelegenheid de tekst van 'Silence by the night' aan toen ie er 'people of Glasto' in stak wat heel enthousiast onthaald werd. Keanes Best of-set bracht bijzonder veel volk op de been naar de Pyramid stage. En de toeschouwers deden exact datgene wat de band van hen verwachtte. En Tom? Die genoot van het 'incredible sight' al moeten we erbij vermelden dat de band naar ons gevoel veel te braaf binnen te lijntjes kleurde en dan ook niet verraste.

Sugababes – About You Now

Keane – Somewhere Only We Know

Raven in de zon

'There goes the alarm' klonk het ondersteund door vlammen bij Anne-Maries perfecte popoptreden op The Other Stage. Mega matrassen, een nachttafeltje met nachtlampje en zes dansers (4 mannen en 2 vrouwen) liet ze aanrukken om een grandioze show neer te zetten. Niet veel later nam ze plaats aan een oversized zwarte vleugelpiano met daaraan witte ballonnen bevestigd. Een van de ambiance hoogtepunten van haar optreden? Dat moet ongetwijfeld 'Ciao adios' zijn, waarbij het publiek massaal met een voorwerp zoals een hoed mocht zwaaien. De country van Shania Twains tea time slot was nooit ver weg. Over dezelfde ex waar Anne-Marie ondertussen al over is, schreef ze zowel de nieuwe single 'Cry baby' en 'Ciao adios'. Als verrassingsgast had Anne-Marie voor het afsluitende nummer 'Psycho' trouwens de Britse rapper Aitch bij, wat erg goed onthaald werd. Vorig jaar stond ie nog solo op Glastonbury Festival.

Anne-Marie - Psycho feat. Aitch

De zangeres beloofde dat ze na het optreden deel zou gaan uitmaken van het publiek, van ons dus zodat ze mee zou kunnen feesten. Een belofte die ook Dua Lipa deed die het geweldig vond dat ze op vrijdag mocht headlinen zodat er voor haar nog twee dagen overbleven om te kunnen feesten.

Dua Lipa - Houdini

Dat de lyrics van Clean Bandits 'Rockabye' en de song op zich knap lastig is, toonde Anne-Marie door het publiek het lied alleen te laten zingen. Na een tijdje schoten er volgens haar nog maar 5 mensen over die aan het zingen waren. Dus nam ze over en zette ze het nummer in, lastte ze na verloop van tijd ook even vakkundig een stilte in en bouwde ze zo het nummer opnieuw op.

Wat we daarna meemaakten, was helemaal te gek voor woorden en eenvoudigweg briljant. Raven deden we met z'n allen in het volle zonlicht op de tonen van onder andere 'Sunchyme' (Anne-Maries eresaluut aan de dit jaar overleden Dario G), 'Insomnia' van Faithless, Daft Punks 'Around the world', Corona's 'Rhythm of the night', en Haddaway's 'What is love' waarop iedereen stevig sprong.

Glastonbury Festivaldebuut

Dat de sfeer al uitgelaten was een half uur voor Dua Lipa aan haar allereerste Glastonbury festivaloptreden ooit begon, bewijst hoe luidkeels er meegezongen werd op 'Human' van The Killers. Vooraan het podium van de Pyramid stage was het drummen, in die zin dat het er een stuk voller leek dan tijdens Elton Johns

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

legendarische afsluitende set vorig jaar. Dua Lipa bracht dan wel 'Cold heart', maar de zeventiger kwam haar niet assisteren tijdens haar optreden. Wel bleek dé verrassing 'The Less I Know the Better' van Tame Impala dat ze samen met Kevin Parker, frontman van Tame Impala, die een 'Enfants riches deprimés' t-shirt droeg, live bracht.

Dua Lipa had een nieuw album voor te stellen: 'Radical optimism' en verweefde nieuwe nummers slim weg doorheen de hits zodat die mindere nummers nooit als een inkakmoment aanvoelden, maar als welgekomen rustpuntjes in een verder bijzonder energieke, snelle en dynamische set waarin de 28-jarige Dua Lipa bewees een bijzonder straffe danseres te zijn naast een meer dan degelijke zangeres.

Links en rechts onder de piramide zagen we trappen en bruggen die verlicht konden worden waarop ze zich met haar dansers begaf. In de video zagen we haar haar naam schrijven, een hartje tekenen en daaronder 'Glasto24'. Met die naam én het hartje eindigde het toen die met laserstralen geprojecteerd werd op het tentzeil van de Pyramid Stage. Verwijzen naar de nineties deed Dua Lipa onder ander via de aanstekelijke staccato synthsbegeleiding van een song, maar ook door even een choreo neer te zetten terwijl de cameralui haar registreerden alsof we naar een oude VHS-cassette aan het kijken waren met vale kleuren en wat ruis erop. Enkel de tijdcode, de datum én het uur dat veranderde, bewees dat we wel degelijk in het hier en nu leefden. Knap hoor.

Dat Dua Lipa al zo veel jaren had gedroomd van dit headlinerslot, en er zo hard naartoe gewerkt had en het zo goed voelde voor haar, merkte je van begin tot einde. De Brits-Albanese zangeres had er net als het publiek verdomd veel goesting in wat volgens haar - en volgens ons terecht - het beste festival ter wereld is. Die mix zorgt zoals steeds voor legendarische optredens en dat was nu niet anders. Toen al vroeg tijdens haar set met 'One kiss' een eerste hit op het publiek werd afgevuurd, werd dat beantwoord door rood Bengaals vuurwerk achter ons. Niet veel later zou dat tijdens 'Levitating' opnieuw het geval zijn overigens.

Dua Lipa - Levitating

Magie, energie, kracht, waren dé sleutelwoorden voor dit ronduit weergaloze optreden waarbij Dua Lipa aantoonde dat ze stilaan rijp is om de arena's in te ruilen voor de stadia. Tijdens 'Be the one' - al zo'n stadion athem als je het ons vraagt - dook ze de front of house in en kon ze de respons niet geloven: 'That was insane!' Met 'Thank you for making this night so special' bedankte ze haar publiek na onder andere 'Physical' dat ze voor de toegiften gespaard had. Dat de toeschouwers luidkeels én al dansend zich naar de andere podia of de tenten bewogen op de tonen van Whitney Houstons 'I wanna dance with somebody' toont aan dat ie-de-reen het helemaal naar zijn of haar zin had. Wat een top popoptreden!

Dua Lipa – Be The One

Speeltuin

Nog een festivaldebuut mocht Camila Cabello op haar naam schrijven op Glastonbury Festival 2024. Zij trad op zaterdagmiddag op The Other Stage op die ze voor de gelegenheid had omgetoverd tot haar persoonlijke speeltuin, inclusief klimrek om je aan op te trekken, ramp voor bmx'ers, schommel en molentje. Onder haar dansers die in een muizenpak dansten was er eentje die ook kort op de hoofdartieste haar huid zat om onder andere haar sexy moves te filmen samen met een andere cameraman die alle bewegingen zo goed mogelijk ook van zijn kant probeerde te registreren.

Camila Cabello - Havana

Cabello heeft een nieuw album uit dat ze kwam voorstellen, maar ze vergat daarbij om voldoende connectie te maken met het publiek. Wel trok ze constant de sexy kaart, de geilheid spatte van het podium, er werd

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

getwerkt, veel getwerkt, maar het molentje zelf waar ze op plaats nam tijdens een nummer leek wel haar persoonlijk lustobject en de camera haar spiegel die ze een gans nummer lang ('June gloom') zat te verleiden. In tegenstelling tot Cindy Laupers stem klonk die van Camila wél erg krachtig, al moet gezegd dat de jongedame niet zelden gebruik maakt van autotune waar we ons wel wat aan storen en we wat makkelijk vinden om op die manier schoonheidsfoutjes in de zang artificieel op te kuisen. Wat het optreden verder redelijk surrealistisch maakte, was dat alle mannelijke lyrics, ook die met Drake ('Uuugly') op tape stonden.

Record

Coldplay trad voor de vijfde keer op Glastonbury Festival op. Een record. Chris Martin gaf dan ook gewoon ruiterlijk toe dat de ethos van het festival zowat volledig samenvalt met de zijne en die van zijn band. Sterker nog, hij liet het publiek weten dat de band er zelf ook inspiratie uit put. Wat we te zien en te horen kregen, was een visueel en auditief orgasme niets meer en niets minder. Het tentzeil van de Pyramid Stage werd gebruikt voor video mapping. Verder zorgden confetti, lasers, vuurwerk, vlammen én uiteraard ook de lichtgevende armbandjes mee voor de uitgelaten sfeer. Alleen al dat dronebeeld van het publiek waarmee de show - die live uitgezonden en gestreamd werd door de BBC - begon, leverde een zwaar applaus op. Geel bengaals vuurwerk staken de fans aan tijdens opener 'Yellow'. De eerste keer dat de armbandjes aangingen, er confetti de lucht in geblazen werd en het vuurwerk te zien was, was al vroeg in de set, bij het tweede nummer: 'Higher power'.

Coldplay - Arabesque (feat. Elyanna & Femi Kuti)

Voor 'Adventures of a lifetime', het derde nummer, haalde de band grote kleurrijke ballonnen boven en organiseerde Martin alvast een sit down zodat we met z'n allen massaal zouden recht springen. Victoria Canal begeleidde Martin aan de piano en zong een stuk uit 'Paradise' met hem mee. De song legde ie neer door de vrouwen in het publiek het laatste woord te geven en hen a capella de song te laten afsluiten. Mooi.

'The greatest city on earth' noemde Chris Martin 'Glastonbury' en de toeschouwers gaf ie een bijzonder lang compliment door hen te beschrijven op basis van hun kwaliteiten en dat waren er wel wat, waaronder vredelievend een van de eerste adjectieven was dat ie aan een gigantisch tempo op ons losliet. Op het eind van 'The scientist' zagen we op de videobeelden de song aan snel tempo terugspoelen naar het begin: 'back to the start' dus volgens de lyrics.

Martin was best wel goed bij stem, maar bleek het zekere voor het onzekere te nemen door al vroeg tijdens het optreden de keelspray erbij te halen voor zijn stembanden. Extra strijkers van het Baltic String Orchestra nodigde hij op het podium uit voor 'Viva la vida', nog steeds een dijk van een nummer waarin het leven net als tijdens het ganse Glastonbury Festival gevierd wordt trouwens. Dat feest barstte helemaal los - voor zover dat nog van toepassing was op deze legendarische editie van het festival - toen de toeschouwers massaal 'oho' zongen op het eind van die song. De hiphop kaart trok ie vervolgens op 'We Pray' waarbij we zijn collabs op het scherm te zien kregen.

Het was duidelijk dat Coldplay's nieuw materiaal inbrak in hun stadionshow setlist die we twee jaar geleden nog maar zagen in Parijs. Maar muzikaal leverde dat wel een prachtig moment op met een koor tijdens een bloedmooi 'Violet Hill' met Laura Mvula.

Daarna trok ie de lgbtqia+-kaart door een vlag van deze community in zijn broekzak te steken tijdens 'Fight for your right' waarbij ie meegaf dat er in iedereen wel in zekere zin een alien steekt. Een van de securitymannen kreeg trouwens een hoofddeksel van een alien op. Ook zagen we Martin even improviseren wanneer ie een stukje zong voor en over enkele speciaal uitgedoste fans, waaronder een ananas, maar ook enkele vrienden die een trainingspak droegen dat verdacht veel weg had van de kleuren en stijl van

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Coldplay.

Coldplay – Fix you

Martin jende hen door te stellen in zijn stukje zangtekst dat ze wellicht gekleed waren voor een ander optreden, dat van One Direction. Hi-la-risch. In dat rijtje passeerden ook Michael Eavis, de organisator en oprichter van Glastonbury festival die aan de zijkant toekeek en daarna Michael J. Fox die vanuit zijn rolstoel mee gitaar kwam spelen. Het leverde een ontroerend moment op tussen de Back to the future acteur en Martin wanneer die laatste naast hem plaatsnam tijdens 'Fix you'.

Coldplay - A sky full of stars

In 'something just like this' trok Coldplay verder nog de inclusieve kaart door een stukje gebarentaal te integreren. Martin vroeg ook nu om even tijdens een nummer, 'A sky full of stars' welbepaald, de smartphones achterwege te laten en het moment te beleven. Net als in de stadia, leverde dat ook op Glastonbury Festival een indrukwekkend moment op dat veel meer betekenis krijgt wanneer het onder de huid kan en mag gaan en er geen schermpje tussen zit.

Voor betekenis zorgen, ook 'Interlinked' door het Royal Birmingham Ballet dat de Pyramid stage op zondag mocht openen, ging daarvoor. De voorstelling trok de klassieke kaart op pointes, in tule in aardekleuren. Sauté's, een prachtig duet tussen twee mannen waarbij er een tussen de benen van de ander gleed, raakte je tot in het diepste van je vezels.

De knappe muziek, minimal maar toch opbouwend gebracht, het in een cirkel met elkaar lopen, de vele mooi uitgevoerde pirouettes, en het feit dat het gezelschap zelf bijzonder divers is (die pas de deux tussen een man met Afrikaanse roots en een vrouw met Aziatisch bloed dat door haar aderen stroomt!), zorgden voor een instant kippenvelmoment, goed beseffend wat een geweldige tijd je alweer hebt mogen beleven op Glastonbury Festival terwijl sommige kampeerders hun spullen pakten, en hun wagens inlaadden omdat ze al 's avonds naar huis wilden rijden.

Kleine meisjes keken samen met hun ouders hun ogen uit tijdens dit balletoptreden dat een halfuurtje duurde. Want dat zouden we alweer bijna vergeten melden, dat het festival bijzonder familie- en kindvriendelijk is met onder andere podia als de Kidz Stage, circus en cabaret, films workshops, animatie enz. zodat het ook voor hen lastig is om keuzes te maken in het immense aanbod.

Afsluiten deden we Glastonbury Festival 2024 niét aan het hoofdpodium. In de R&B van SZA hadden we geen zin, en ook een wellicht bloedmooie set van London Grammar op The Park Stage, vonden we niet de manier om een orgelpunt te zetten achter deze vierde editie die we on site hebben mogen meemaken. Wij kozen net als bijzonder veel Glastogoers om te feesten met de Gipsy Kings en hun originele oprichter Tonino Baliardo in de viermasttent van de sfeervol met rode doeken en feestverlichting aangeklede Acoustic Stage die stampvol stond. Tot verschillende meters buiten de tent wilden nog honderden fans geen seconde missen van dit feestje waarin 'Hotel California' vooraan het optreden gebracht werd, een concert dat afsloot met 'Bamboleo' en 'Volare'. Mogen we niet vergeten melden: het meerstemmige gitaarspel tijdens de akoestische momenten tussendoor die bijzonder virtuoos in de oren klonken.

Kijk, als de aanwezigen 'Volare' nog verder zingen terwijl ze de nacht induiken, richting camping of parking gaan, weet je dat het een feestje was om 'u' tegen te zeggen. Het vat meteen deze editie van Glastonbury Festival 2024 samen: Wat. Een. Feest.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.